

Overeenskomst for tilsidefat. Jeg maa ogsaa bemærke, at det vilde være ubehageligt for Indenrigsministeriet at skulle afgive den Slags Kjendelser, som af den ærede Rigsdagsmand er omtalt. I Tilfælde, hvor Feilene vare af større Betydning, vilde Redactionen formodentlig ofte paastaae, at det er de Bedkommendes Skyld, fra hvem Bekjendtgjørelserne vare sendte, at Feilen var begaaet, der vilde da blive Strid om, naar Manuscriptet var kommen Redactionen ihænde o. s. fr., Strid om, hos hvem Feilen laa, om hos Redactøren eller hos Avertissementets Udsteder eller hans Fuldmægtig. Det er ganske vist, at den Feil, at forglemme at indrykke et Avertissement 3 Gange, som skal indrykkes 3 Gange, kan blive af megen Betydning, men Sagsmaal vedgaaende vil i alt Fald ikke blive vidtløftig, ligesom jeg heller ikke kan troe, at Redactionen i saa Tilfælde vil undslaae sig for at give en passende Erstatning; men at bestemme Størrelsen heraf er i det Hele en Sag, der ikke egner sig til administrativ Afgjørelse.

Bregendahl: Med Hensyn til den ærede Ministers Slutningsbemærkninger skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg i mine Bemærkninger for ikke omtalte, at det af den ærede Minister nævnte Blad skulde have nogen Fordeel af den foreslaaede Lovbestemmelse; thi det er ganske vist, at det ikke kan være til stor Fordeel for Bladet, at det befales, at Bekjendtgjørelser ikke længere skulle indrykkes i et vist Blad, men i den af den ærede Minister nævnte Tidende, idet største Parten af den Slags Bekjendtgjørelser allerede skulle indrykkes i den sidstnævnte Tidende, og de Bemærkninger, jeg fremsførte med Hensyn til begaaede Feil, gjaldt ikke mere det omhandlede Blad end Provindsaviserne, hvor det er mig bekjendt, at flere saadanne Feil ere begaaede. Den stedfundne Forsømmelse er

vel af og til af den Natur, at den kan redresseres ved en simpel Erstatning, men paa den anden Side kan der ogsaa være begaaet Feil, som slet ikke kunne erstattes, s. Ex. i alle saadanne Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Mortification af en Panteobligation, en Forhandling, der efter de foreskrevne Lovregler medtager et Tidrum af over et Aar. Det er dog sandeligt meget ubehageligt, naar man endelig er naaet til Ende med den Periode, at erfare, at man endnu skal vente et Aar igien; det er desuden Noget, hvorfor der ikke godt kan gives Erstatning, og der vil sjelden blive Spørgsmaal derom, men naar nu Forholdene engang ere saaledes, at der maa være visse privilegerede Blade til slige Bekjendtgjørelser, saa troer jeg ogsaa, at Administrationen maa have Midler ihænde til at sikkre sig, at de udføres prompte og nøagtigt. Hvad angaaer Indrykkelsen af Bekjendtgjørelser i Amtstidender her i Sjælland, saa er det ganske vist, som den ærede Minister sagde, at de Private, som skulle indrykke saadanne Bekjendtgjørelser, derved paabyrdes forøgede Udgifter, men de Bedkommende vilde dog vistnok ikke undslaae sig derfor, navnlig ved Bekjendtgjørelser om Auctioners Afholdelse og Indkaldelse af Stiftesamlinger, hvor den hele Omkostning ikke vil andrage Mere end nogle saa Mark. Hvad Kjøbenhavn og dens nærmeste Omegn angaaer, er det vistnok hensigtsmæssigt, at Bekjendtgjørelsen indrykkes i den „Berlingfke Tidende“, hvorved de Bedkommende, istedetfor som hidtil at maatte betale for Indrykkelsen i 2de Blade, slippe med at betale til eet Blad; men hvad Kjøbenhavns Amt angaaer, troer jeg, at det for Beboerne deraf vilde være hensigtsmæssigt, at de ogsaa skulle indrykke slige Bekjendtgjørelser tillige i et localt Blad, derved paabyrdes dem ikke nye Bekostninger, idet de efter den nu bestaaende Lovgivning endnu skulle betale til tvende Blade.